

Szeretett mesterünk emlékezete

Fotó: Komáromy Sándor

Bánhid Ferenc professzor, a magyar modern onkológiai fejnyak sebészet alapítója, életének 87. évében, 2019. augusztus 20-án földi pályafutását befejezve megtért Teremtőjéhez.

1932. július 31-én született Baján. Iskolai tanulmányai is itt indultak, majd a III. Béla Ciszter Gimnáziumban érettségizett. Az indulás életének késői szakaszait is meghatározta. 1957-ben a Pécsi Orvostudományi Egyetemen avatták orvosdoktorrá. Atyai nyomdokokba lépve fül-orr-gégészeti munkáját az édesapja által alapított Bajai Városi Kórház osztályán kezdte, majd két hónap elteltével már a Pest Megyei Semmelweis Kórház Orr-Gége-Bronchológiai Osztályán folytatta, a világhírű Réthy Aurél professzor irányítása alatt. 1972-ben főorvossá nevezték ki. Az Országos Onkológiai Intézetben a Fül-orr-gégészeti majd Fej-nyak Sebészeti Osztályt 1974. március 1-jétől 1996. december 30-ig vezette, ahová a Szent Rókus Kórházból több munkatársa is követte. Korszakot meghatározó munkásságával itt vezette be, és ezzel elsők között teremtette meg a gégedaganatok minimálinvazív sebészetét, és munkatársaival együtt tette le a fej-nyaki daganatok helyreállító sebészetének alapjait is. Hazánkban az Országos Onkológiai Intézetbe elsőként telepített sebészi lézerekészülékkel végzett tracheotomia nélküli intralaryngealis beavatkozásokat. Munkásságát és eredményeit számtalan előadásában tárta a szakterület iránt érdeklődők elé, amelyeket közlemények, referátumok,

könyvfejezetek őriznek. Közvetlen munkatársai közül négyen szereztek az orvostudomány kandidátusa és egy MTA doktori tudományos minősítést. Tanítványai hazánkban, Európában és a tengeren túl is osztály- és klinikavezetőként virágoztatták ki az általa elültetett szakértelem magvait. Külföldi kapcsolatai, tanulmányútjai és tanítványai támogatása révén az intézet bázisán a legmodernebb eljárásokat honosíthatta meg.

A szakirányú képzés részeseként 1971-től kijelölt szakvizsgáztatója volt a fül-orr-gégészeknek és foniáterekeknek a hazai fül-orr-gége gyógyászati ellátás szervezésében. 1975. április 1-jétől az Országos Fül-Orr-Gégészeti Intézet igazgatóhelyetteseként tevékenykedett. 1986. január 1-jétől tanszékvezetői és egyetemi tanári kinevezést kapott az Orvostovábbképző Egyetemen (majd a HIETE-n), ahol dékánhelyettesként ráhatása lehetett a hazai szakorvosképzés egészére is. Számos hazai és német nyelvterületen nemzetközi szakmai társasági és vezetőségi, a „Fül-orr-gége gyógyászat” szaklap szerkesztőbizottsági tagja volt.

Tevékenysége nem maradhatott hivatalos elismerések nélkül sem: 1971-ben Érdemes Orvos, 1979-ben Kiváló Orvos, 1997-ben Pro Sanitate kitüntetést kapott. Az 1990-es években Batthyány-Strattmann-díjjal tüntették ki. Tulajdonosa a Réthy-emlékéremnek. A Fül-orr-gége Társaság Cseresnyés-emlékéremmel, a Fonetikai és Logopédiai Társaság Kempelen Farkas-emlékéremmel, a Magyar Laser és Optikai Társaság Mester Endre-éremmel tüntette ki, illetve a Semmelweis Egyetem emeritus professzorává avatta. 2019-ben a Köztársasági Érdemrend Középkereszt fokozatát kapta meg.

Szeretett feleségét, „Mimit” még életében elvesztette, de megélte, hogy egyetlen fia, büszkesége, nemcsak a klinikai orvostudományban, hanem a jövő orvosgeneráció egyetemi oktatása és szervezése terén is nyomdokába léphetett. Nyugdíjaztatása után is nehezen távolodott el intézetétől, ahová szinte élete végéig bejárt, ebben csak romló egészségi állapota akadályozhatta meg. Teljes életet élő, fegyelmezett, határozott, erős karakter volt, akiről így nyilvánvalóan anekdoták, történetek is születhettek. Ezeket és az onkológiai fejnyak sebészetben korát megelőző, mai napig is érvényes, később evidenciákra helyezett szentenciáit tanítványai továbbadják.

Elmélkedve, idézve így őrizzük tovább nagy mesterünk emlékét.

Isten nyugosztaljon békében, Professzor Úr!

Oberna Ferenc, Kásler Miklós